

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἑπταβίων ὁ στίχος λεπτά 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Ὁ Ἐμπορικὸς σύλλογος Πατρῶν ἁ' Ἑρμῆς διαγνῶν κατ' αὐτὰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ δεκάτου τετάρτου αὐτοῦ ἔτους, ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνήσῃ τῇ Κυβερνήσει ὅσα τῶν ἐπ' ἐσχάτων παρ' αὐτοῦ ἀνακινήθεντων ζητημάτων δὲν ἔσχον τὴν προταθεῖσαν λύσιν. Διὰ τοῦ ἐπομένου ὅθεν ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ὑπουργικ. Συμβούλιον τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ἀνακινεῖ καὶ αὖθις, δι' ἀπλῶν ὑπομνήσεων, τὰ ἀντικείμενα ἅτινα ἀπησχόλησαν τὸ σπουδαῖον τοῦτο Σωματεῖον, χωρὶς νὰ τύχῃσιν εἰσέτι τῆς εὐκαιρίας λύσεως καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ καὶ αὖθις ὑπὸ τὴν Κυβερνητικὴν πρόνοιαν. Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς μερίμνης τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κέκτηνται μεγάλῃ σπουδαιότητι διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν τόπον ἐν γένει, ἐπαρκῶς δὲ μαρτυροῦσι περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ Σωματείου τούτου καὶ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος τοῦ διέποντος τὰς ἐργασίας του. Πλείστα ὅσα ἄλλα ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐμπόριον ἡμῶν, εἰς τὴν ἐπιτόπιον βιομηχανίαν, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς πόλεως, διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, καὶ τῆς πρωτοβουλίας αὐτοῦ εἴτε διερωτήθησαν ἐπὶ τὸ ὠφελιμώτερον, εἴτε ἐλύθησαν ἐπὶ τὸ συμφερότερον ἢ γνώμῃ αὐτοῦ ἐπὶ σπουδαῖον ἀντικείμενον κέκτηται βαρῆτα παρὰ τε ταῖς τοπικαῖς ἀρχαῖς καὶ παρὰ τὴν Κεντρικὴν Διοικήσει, διότι διὰ πολλῶν ἔδειξε τὸ Σωματεῖον τοῦτο καὶ διὰ μακροῦ βίου ὅτι ἐστὶν ἀφιερωμένον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ γενικότητι αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἐπεδείκνυε ποτὲ χωριστὸν ὄφελος ὑπὲρ ἀτόμου εἴτε ὑπὲρ ομάδος τινὸς πρὸς βλάβην τινὸς ἢ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου. Τὸ Σωματεῖον τοῦτο ἐστὶν ἐν τῶν ἐγκαλλωπισμάτων τῆς πόλεως μας καὶ οὐδεὶς τῶν παρ' ἡμῖν ἀξιοτίμων ἐμπόρων, τῶν κατεχόντων θέσιν τινα ἀνωτέραν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐμπορίῳ, ἔπρεπε νὰ ἀνέχηται τὸν ἐκ τούτου ἀποκλεισμόν του. Ἐσμέν βέβαιοι ὅτι οἱ βουλευταὶ τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν, πρὸς οὐδ' ὑπεβλήθη ἀντίγραφον τοῦ κατωτέρω ὑπομνήματος θέλουσι συντελέσει τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὴν πραγμάτων τῶν εὐχῶν τοῦ Συλλόγου, ἃς σιωπηρῶς συμπεριφέρονται ἅπαντες οἱ συμπολίται ἡμῶν.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν ἁ' Ἑρμῆς
Πρὸς
τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Εἰς Ἀθήνας.
'Εν Πάτραις τὴ 4 Ἀπριλίου 1882.

Ὁ Ἐμπορικὸς σύλλογος Πατρῶν ἁ' Ἑρμῆς, οὗτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτίσταμαι, ἐπανειλημμένως ἀνηνέχθη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐπομένων ἀντικειμένων, ἅτινα κέκτηνται πλείστον ὅσον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν τόπον ἐν γένει.
Ἐπειδὴ τῶν ζητημάτων τούτων ἡ λύσις ἤρτη-

ται ἔτι, ὁ Σύλλογος ἁ' Ἑρμῆς δὲν κρίνει ἀπὸ σκοποῦ νὰ ὑπομνήσῃ αὐτὰ καὶ αὖθις, ἤδη ἐπὶ τῶν νῆα Κυβερνήσει μελετᾷ ἐπ' αἰσίοις πάντα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν συμφερωτέραν λύσιν αὐτῶν, ἀναφερόμενος εἰς ὅσα περὶ τούτων κατὰ καιροῦς ὑπέβαλε πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν ἐκτενέσιν ὑπομνήμασι.
Καὶ πρῶτον, ὁ Ἐμπορικὸς σύλλογος διαβιβάζει τὴν εὐχὴν τῇ Σ. Κυβερνήσει ὅπως αὕτη, δι' ὧν κέκτηται μέσων, ἐργασθῆ πρὸς ἄρσιν τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπ' ἐσχάτων ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σταφίδος δασμοῦ, ὅστις μονιμοποιούμενος προσωρῖσται νὰ κλείσῃ εἰς τὸ πολυτίμον τοῦτο προϊόν μας σπουδαιότατον πόρον καταναλώσεως, ἐξ οὗ τόσαι πολυτίμαι ἤρτήθησαν ἐλπίδες τῶν παραγωγῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καταστήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τύχην τοῦ προϊόντος μας τούτου προβληματικὴν. Ὁ Σύλλογος φρονεῖ εὐλόγως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ της, οὐδεμίαν θέλει φεισθεῖ θυσίας, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ αἰτουμένου πλεονεκτήματος, ὅπερ θὰ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ τόπου σοβαρὰν οικονομικὴν κρίσιν.
Δεύτερον, τὸ Σωματεῖον τοῦτο βλέπον τὸν καθ' ἑκάστον ἔτος πολλαπλασιασμόν καὶ ἐπέκτασιν τῶν τῆς ἀμπέλου νόσων, αἵτινες πανταχόθεν μετ' ἀνησυχίας ἀναγγέλλονται, σπουδαίους ἔχει φόβους μὴ κ' ἐντεῦθεν ἕτερος ἐπαπειλεῖ κίνδυνος τὸ πολυτιμώτερον προϊόν τοῦ τόπου· ἐπαναλαμβάνει ὅ ἐν καὶ αὖθις τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Σ. Κυβέρνησις μετακαλέσῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, γεωπόνον τινα καὶ παθολόγον τῆς ἀμπέλου, ὅστις νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νόσων τούτων, νὰ διαγνώσῃ αὐτὰ ἀσφαλῶς καὶ καθορίσῃ τὰ καταλληλότερα θεραπευτικὰ ἢ προληπτικὰ μέσα. Πολυώνυμοι ἀναγγέλλονται καθ' ἑκάστην νόσος ἀναφανόμεναι καὶ λαμβάσονται εὐρείας διαστάσεις ἐπὶ τῶν ἀμπελων, οἱ δὲ ἰδιοκτεῖται ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν διατελοῦντες καὶ μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὰς γνώμας τῶν παρ' ἡμῖν γεωπόνων, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ κράτος δεινῆς ἀμηχανίας, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ αὐτοὺς μόνῃ ἡ γνώμη εἰδικοῦ ἐπιστήμονος. Περὶ τούτου καὶ ἄλλοτε ἐπανειλημμένως πύχθη ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ἡ δὲ Κυβέρνησις εὐροῦσα τὴν ἀξίωσίν του εὐλόγον, προέβη εἰς διαβήματα τινὰ πρὸς πραγματοποιήσιν της, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔβη μέχρι τέλους καὶ οὕτω ὁ τόπος διατελεῖ πάντοτε ἐν τῇ ὑπονοίᾳ μὴ σοβαρὸν πάθημα ἐνεσκηφέν ἐπὶ τῶν ἀμπελων μας καὶ ἀπειλεῖ αὐτοὺς καταστροφὴν. Ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ τόπου μερίμνῃ της, δὲν θὰ παρίδῃ καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Συλλόγου, ἀλλ' ὅσον τάχιστα, ἤδη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς βλαστήσεως, θέλει ὑποβάλλει τὰς πασχούσας ἀμπέλους εἰς ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν, δι' εἰδικοῦ τινὸς παθολόγου τῶν κλιμάτων, μετακουμένον ἐνταῦθα, ὅπερ ὑπαγορεύει μέγιστον συμφέρον τοῦ τόπου καὶ μετὰ σπουδῆς ἐξαιτεῖται ἡ μεγάλη τῶν φορολογουμένων σταφιδοκτημόνων καὶ ἀμπελοκτημόνων τάξις.
Τρίτον, ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος δὲν δύναται νὰ παρατρέξῃ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ τὴν ὑπόμνησιν περὶ λαθρεμπορίων, ἅτινα ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἐπελ-

θοῦσα ἐπαύξεισι τῶν δασμῶν προῦρῖσται νὰ ἐπαυξήσῃ πρὸς μεγίστην βλάβην τοῦ δημοσίου καὶ τῶν τιμῶν ἐμπορῶν. Καὶ ἤδη ὁ Σύλλογος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσῃ τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει τὴν γνώμην ἣν καὶ ἄλλοτε δι' ἰδίου ὑπομνήματος διετύπωσε, καθ' ἣν πρὸς περιστολὴν τῆς λαθρεμπορίας, ἐπαύξεισιν τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἄρσιν τῆς διαταρξέως τῶν ὄρων τοῦ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν τιμῶν ἐμπορευομένων καὶ τῶν λαθρεμπορῶν, ἧτις φυσικῶς ἐπέρχεται διὰ τὸ μὲν ἐπωφελεῖται βαρυτάτων δασμῶν, οἱ δὲ ἀποτίνουσιν αὐτοὺς ἀνελεπίως, δέον τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους νὰ ἐνοικιασθῶσιν εἰς ἰδιώτας, οἵτινες ἐν τῷ ἰδίῳ συμφέροντι θὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐκ τῶν τελωνείων πρὸσδον διὰ μέσων καὶ τρόπων, ὧν τὸ δημοσίον διὰ πολλοὺς λόγους ἀδυνατεῖ νὰ ποιήσῃται χορῶσιν. Ἐὰν ἡ Σ. Κυβέρνησις μελετήτῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑφ' ὄψιν αὐτοῦ τὰς ἐπιπτώσεις, θὰ δειθῇ ἐν τῇ ἐνοικιάσει τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους μέγα συμφέρον τοῦτε δημοσίου θησαυροῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ταύτῃ ὑποβάλλομεν τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου τῷ Σ. Ὑπουργικῷ Συμβούλιῳ.
Τέταρτον, ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος παρακαλεῖ τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅπως ὑποβάλλῃ ὑπὸ τὴν ἐπιψηφίσιν τῆς Βουλῆς καὶ ὑποστήριξιν ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὸ Νομοσχέδιον διερ. παρεσκευάσεν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ Πατρῶν, δι' οὗ ἡ πόλις ἡμῶν ἐπαύχεται εἰς τὸ σύστημα τῆς δημοτικῆς διαμετακομίσεως, ὑπὲρ οὗ τόσον θερμῶς πύχθη τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως.
Σὺν τούτῳ ὑπομνήσκωμεν τῇ Κυβερνήσει τὴν ἀτέλειαν καὶ ἀνεπάρκειαν τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως αὕτη ὁργανωθῇ διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας συνεώσεως, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου. Δι' παρὰ τῆς ἐν Ζακύνθῳ Ἀγγλικῆς ἐταιρίας ὑποβληθεῖσαι περὶ τούτου προτάσεις σπουδαίας ὑπόσονται εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ἀντάποκρίσιν ὑπηρεσίας, καὶ εὐκατῶν ἦθελον εἶσθαι ἐὰν ἡ Κυβερνήσις ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑπ' ὄψιν.
Συνεπῶς ἐπίσης ὁ Σύλλογος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφείσαν ἐπ' ἐσχάτων μεταξὺ τοῦ κ. Δημάρχου Πατρῶν καὶ ἐργολάβου τινος, περὶ στρώσεως ἱπποσιδηροδρόμων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τοῖς πέριξ αὐτῆς, οἵτινες θὰ πλήρῶσιν ἀνάγκην πανθομολογουμένην τοῦ τόπου. Ὁ Σύλλογος διεμνηνεύει κοινὴν εὐχὴν τῆς πόλεως περὶ ταχείας τῆς συμπάσεως ταύτης ἐπιτυρώσεως.
Τελευταῖον ὁ Σύλλογος ἐνόησε τὴν παρακλήσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ συμβουλίου, περὶ παραχωρήσεως πρὸς τὸν δήμον Πατρῶν τοῦ ὑποδειχθέντος ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, πρὸς ἀνεγερσιν ἐπ' αὐτοῦ καταστήματος ἀγρονομιστηρίου δι' οὗ θέλει πληρωθεῖ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου ἐπέιγουσα, ἣν καθιστᾷ ἀπαισθητὴν ἡ ὁσημέραι ἀναπτυσσομένη κίνησις τοῦ ἐμπορίου μας καὶ τῶν συναλλαγῶν ἐν γένει. Διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης ἡ πόλις ἡμῶν θὰ προσκτήσῃται ἀναπόφευκτον ἔδραμα εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀποστολὴν της καὶ εὐ-

γνώμων θέλει διατελεί έσαει εις την γενναιοδω-
ρίαν του Δημοσίου.

Ευπειθέστατος

Πρόεδρος του Έμπορ. Συλλόγου ε' Ερμής»

Δ. Στάμος

Ο Γραμματέυς

Κ. Φιλόπουλος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η Βουλή δέν επανέλαβε τας έργασίας της. Και ή κατά την Τετάρτην γενομένη απόπειρα προς συνδράκην έματαιώθη, διά την έλλειψιν ά-
παρτίας, άσφασίσθη δέ να συνέλθη τό Σώμα με-
τά ιδιαιτέραν πρόσκλησιν του Προεδρείου, όπόταν
τουτο ήθελε πεισθή ότι άρκετός αριθμός βουλευ-
τών εύρίσκειται έν Αθήναις.

— Τά διαδοθέντα και πιστευθέντα περι σχη-
ματισμού τετάρτου έν τη Βουλή πολιτικού κόμ-
ματος ήσαν πρόωρα. Έγκυμονείται ίσως τι τοιού-
του, αλλά δέν έτέχθη ακόμη.

— Την έσπέραν της παρελθούσης Τρίτης έφθα-
σέν εις την πόλιν ήμών ο κ. Αρ. Οικονόμου, πρώ-
ην Βουλευτής, μεταβαίνων εις την ιδιαιτέραν πα-
τρίδα του Καλάβρυτα, όπου έκτίθεται ως υπο-
ψήφιος βουλευτής. Πολλοί των ένταύθα Καλα-
βρυτινών και πολλοί συμπολίται ήμών τιμώντες
διά της έμπιστοσύνης των τον κ. Οικονόμου, πα-
ρασκεύαζαν αύτῷ πανηγυρικήν υποδοχήν. Τόν
ξενίζόμενον παρ' ήμιν προσεφώνησεν ο κ. Ήλ.
Συνοδινός δικηγόρος, εκείνος δ' άπήντησεν εύχα-
ριστών, άμα δέ και έκθέτων διά βραχέων τό
γνωστών αύτου πολιτικόν πρόγραμμα.

— Την Δευτέραν του Πάσχα έτελέσθησαν έν-
ταύθα έν στενώ συγγενικῷ κύκλῳ οί γάμοι του
κ. Δημητρίου Σαλαταρέα, έμπορου, μετά της καλ-
λίστης και σεμνής δεσποινίδος Ιωάννας Κυπαρίσση.
Οί νεόνυμφοι αύθημερόν ανεχώρησαν εις Ευρώπην
συνοδευόμενοι υπό των φίλων των οικείων και φί-
λων.

— Εις τους πολλούς ένταύθα φίλους της οικο-
γενείας του κ. Γ. Κλάους άνηγγέθη ή έπ' αίσιοις
τέλεσις του γάμου της μονογενούς θυγατρός του
δεσποινίδος Αμαλίας, εις Berchlesgaden της
Βαυαρίας μετά του κ. Εμμανουήλ Περγάλ, Βιζών-
νου και άξιωματικού του Ιππικού, την 31 Μαρ-
τίου. Εύρύς κύκλος έκλεκτών φίλων παρ' ήμιν, έν
μέσῳ του οποίου ή καλλιστη δεσποινίς ήγαπήθη
και διεπρέψεν, θερμά άπευθύνουσι συγχαρητήρια
τοίς γονεύσιν και ειλικρινείς εύχάς τῷ νεαρῷ ζεύγει.

— Τό παρά τά λουτρά του Λουτρακίου γνω-
στόν κατάστημα του κ. Παραμυθιώτου και άλλ-
λα παρακειμένας οικίας εξεμίσθωσεν έφέτος, χά-
ριν των εις τά λουτρά εκείνα προσερχομένων,
ο κ. Κωνσταντίνος Γούναρης και παρασκεύασας
αυτά πρεπόντως τά υπενοικιάζει εις τους χάριν
των λουτρών μεταβαίνοντας εις Λουτρακίον. Οί
έχοντες ανάγκην δωμάτων έκ των προσερχομέ-
νων δύνανται ν' άπευθύνωνται προς τον ένοικια-
στήν κ. Κωνστ. Γούναρην εις Κόρινθον, όν θέλου-
σιν εύρει πρόθυμον και σύγκαταδοτικόν εις τάς
τιμάς των ένοικίων.

— Του Άρείου Πάγου, άποδεχθέντος την περι-
αναίρεσως αίτησιν του κ. Ι. Τομαροπούλου, διά
τό έλλειμα του ταμείου Θηβών, ή περι τούτου
υπόθεσις παρεπέμφθη ένώπιον του συμβουλίου
των έν Πατραις Έφρετών.

— Μειθνήμεν μετά λύπης ότι παρ' ενός μέ-
λους της λιμενικής έπιτροπής του κ. Π. Αλεξο-
πούλου έπροτάθη προς την έπιτροπήν ταύτην ή
παύσις του επί του λιμενικού έργου έργοδηγού κ.
Α. Σοφίου και ή αντικατάστασις αύτου παρά-
τιμος Μιχαλοπούλου. Έσμέν βέβαιοι ότι ή πρό-
τάσις αύτη δέν θέλει ληφθεί ύπ' όψιν παρά των
συνάδελφων του κ. Αλεξοπούλου, διότι γνωστών
είναι ότι ο κ. Σόφιος ού μόνον κέκτηται όλα τά
προσόντα της θέσεώς του και άνελλιπίως έκ-
πληροί τά εαυτού καθήκοντα, αλλά και κάτοχος

είναι της Γαλλικής γλώσσης, όπερ είναι αναπό-
φευκτον προσόν της ύπηρεσίας του, έξασκουμέ-
νης παρ' έταιρία ής και οί Διευθύνται και οί ύ-
πάλληλοι και αυτοί κατά τό πλείστον οί εργά-
ται είσι γάλλοι. Ο προτεινόμενος εις αντικατά-
στασιν του κ. Σοφίου, άγνωσόμεν άν κέκτηται
τά άλλα προσόντα, γνωρίζομεν όμως ότι στε-
ρεΐται του τελευταίου τούτου. Αποκρουστέα εί-
ναι ή πρότασις του κ. Αλεξοπούλου και διά τον
λόγον ακόμη ότι ο κ. Σόφιος πολυτίμους προσφέ-
ρει τῷ δήμῳ ήμών ύπηρεσίας ως β' μηχανικός
αύτου, χωρίς να παραβλέπη τά κύρια καθήκοντά
του συνδεδεμένα προς την επίβλεψιν του έκτε-
λουμένου λιμενικού έργου και χωρίς ή ύπηρεσία
του να γεννήσῃ ποτέ κανέν εύλογον παράπονον
έκ μέρους των προϊσταμένων του. Διά τους λό-
γους τούτους πεποιθήμεν ότι και ο ίδιος κ. Α-
λεξόπουλος θα άποσύρη την πρότασιν του, ήτις
πραγματοποιουμένη θα άδικήσῃ πρωτίστως την
ύπηρεσίαν και κατοπιν ύπάλληλον χρηστόν, φιλό-
πονον και κατηρητισμένον πολύ έντελεστερον παρ'
όσον απαιτεί ή ταπεινή θέσις του.

— Τό ένταύθα δικαστήριον των Πρωτοδικών
διά την ανεπάρκειαν του προσωπικού σχεδόν άρ-
γεί έπειδή δέ ή κατάστασις αύτη της άργίας χρο-
νολογείται έκ μακροῦ παρελθόντος, ή δικαστη-
ριακή έργασία συσσωρεύθη παρὰ τῷ δικαστηρίῳ
τούτῳ έν ποσότητι καταπληκτικῇ και μάτην
αναμένει την δικαστικὴν ψήφον. Πόσα έκ τού-
του άτομικά συμφέροντα παραβλάπτονται και
πόσον τό δικαιοστάσιον τουτο ένισχύει την κα-
κήν πίστιν έν ταις συναλλαγαις και εις την έκ-
πλήρωσιν των έννόμων υποχρεώσεων μεταξύ των
ιδιωτών, δέν είναι ανάγκη να εἴπωμεν ήμεῖς. Πρό
καιροῦ ή κοινωνία ήμών αισθάνεται τό άχθος της
καταστάσεως ταύτης έν τη δικαστικῇ λειτουργίᾳ
και βαρέως φέρει την άργίαν ταύτην των νόμων
παρ' ήμιν διότι άργία των νόμων έστιν όταν έλ-
λείπουσι τά μέσα και τά όργανα να οὔτοι κα-
ννρίζουσι πρεπόντως, ταχέως και άποτελεσματι-
κῶς τας έννόμους σχέσεις των ατόμων και λύσει
τάς μεταξύ αυτών αναφερόμενας έριδας. Έν πολυ-
έμπορικῇ εἰς ή ημετέρα, έν ή καθ' έκάστην ανα-
φύονται ζητήματα, έκ της ταχείας των οποίων
λύσεως ήρτηνται σπουδαίότατα συμφέροντα, πολ-
λάκις ή τύχη τιμίων έμπορευομένων, έπρεπε να
ήνε τί έκ των σπανιωτάτων, να ήνε τί άκαταή-
πτον ή έλλειψις δικαιοσύνης λειτουργούσης, δρώ-
σις διηνεκώς, έξομαλινούσης ταχέως πάν έμπο-
διον γενομένον πρόσκομμα εις την ατομικήν δρα-
στηριότητα' άλλ' ήμεῖς ένταύθα άλλοι Βραχμάνες
έσυνειθίσαμεν εις όλας τας στερήσεις και δέν
είναι άπορον εάν δυνηθώμεν εὖριον να ζήσωμεν
και άνευ άτμοσφαιρικού αέρος, άπου δυνάμεθα να
εργαζώμεθα, να έμπορευώμεθα, να δανειζώμεν και
να δανειζώμεθα, να εκδιδώμεν συναλλαγματικάς
κτλ. και να μη αισθανώμεθα έγγυς ήμών την
κίνησιν της δικαστικῆς μηχανῆς έτοιμῆς να κάμ-
ψη υπό τον ζυγόν του νόμου πάσαν ατομικήν θέ-
λησιν άποστάτιδα εξ αύτου. Τις πταίει επί του
προκειμένου Πταίει βεβαίως ή πρώτη Κυβέρνησις,
ήτις παρέλυσεν τό παρ' ήμιν δικαστήριον άνω λό-
γου τινός υπαγορευόμενον έκ του συμφέροντος της
ύπηρεσίας πταίει βεβαίως και ή ένστάσις Κυ-
βερνήσις ήτις αναλαβούσα την διοίκησιν του τό-
που έκ των πρώτων αυτης μελημάτων δέν έθεώ-
ρησε την συμπλήρωσιν ενός των πρωτεόντων δι-
καστηρίων του Κράτους πταίουσιν οί Βουλευται
της επαρχίας ήμών οτινες δέν έκαμον έντόνους
παραστάσεις προς τό άρμόδιον ύπουργειον περι του
άντικειμένου τούτου και δέν κατέβαλον περι αυ-
του όσην φροντίδα καταβάλλουσι συνήθως περι
τόν διορισμόν των έπιστατών των φυλακῶν
άλλ' ύπερ πάντας τούτους και πρωτίστως πταί-
ουσιν οί παρὰ τῷ δικαστηρίῳ ήμών άξιότιμοι
δικηγόροι οτινες μετά χαρακτηριστικῆς όντως
άπαθείας ήνέχθησαν μέχρι τουδε κατάστασιν
πραγμάτων άκατονόμαστον, άφορώσαν εις την έ-
νάσκησιν του έπαγγέλματός των και εις σύστη-
μα οὔτινος οὔτοι ετάχθησαν οί πρώτοι φρουροί

και προστάται. Πολύ εύτελή ιδέαυ περι του δι-
κηγορικού άξιώματος ήθελεν έχει εκείνος όστις
ήθελεν ύποστηρίξει ότι δέν έχουσιν ιδιαιτέρα
καθήκοντα επί του προκειμένου οί κ. κ. δικηγό-
ροι και λίαν έπιεικῆς ήθελεν εἶσθαι ο πιστεύων
ότι οί προστάται οὔτοι των δικαιωμάτων των
πολιτών, ύπομένοντες καρτερικῶς και άγογγύ-
στως τοιαύτην κατάστασιν, δέν παραδίδουσι
σπουδαιότατον αυτών καθήκον. Πού είναι αἱ πα-
ραστάσεις των κ. κ. δικηγόρων άέναντι δικαιο-
στασιού έν κανονικῇ της πολιτείας και της κοι-
νωίας στάσει; Πού αἱ πεπαρόσιασμένοι δια-
μκρυταί των έν όνόματι των άδικουμένων πε-
λατών των; Προσήλθον εἰκοσιν έκ των εκατόν
δικηγόρων έν σώματι προς τον κ. Βίσαγγελέα
των Έφρετών και διεβίβασαν δι' αύτου τῷ οικείῳ
ύπουργείῳ ποίαν έχουσι γνώμην περι της κυβε-
ρνητικῆς ταύτης διαγωγῆς της άπτομένης έπι-
κινδύνως αυτην την κοινωνικήν ύπαρξιν; Προέφυ-
γον δέκα και έκ των εκατόν δικηγόρων διά των
υπογραφῶν των εις τον τύπον και διερμήνευσαν
δι' αύτου την άγανάκτησιν ήν έμποιεῖ εις την
ψυχῆν των τό θέαμα της άργίας των νόμων; Ου-
δέν τούτων έπραξαν, ένῶ έδικαιοῦντο να προδῶ-
σι και έτι περαιτέρω, να συναθροίσουσι δηλονότι
τό πλήθος των πελατών εκείνων οὔτινες καθ' έ-
κάστην πρώταν έπισκέπτονται τά γραφεῖα των, έ-
ρωτῶντες περι της αίτίας της στασιμότητος των
υποθέσεών των, υπό τά παράθυρα της Β. Νομαρ-
χίας και να εἴπωσιν ένώπιον της πόλεως ότι
κακῶς κυβερνᾷ τον τόπον Κυβέρνησις στερούσα
τόν λαόν του έπιουσίου αύτου άρτου, της δικαιο-
σύνης. Εάν ή δικηγορικῆ προστασία άέναντι των
νόμων συνίστατο εις την επί έκάστης υποθέσεως
ά γραφήν πέντε ίσχυρισμῶν και δέκα άρνήσεων,
τη αληθεία, πολύ ταπεινόν έργον ήθελεν εἶσθαι
τό δικηγορικό' όπόταν δέ λείψη τό θάρρος και
ή ύπερ του δικαίου άνδρεία έκ του δικηγορικού
σώματος, μάταιον ήθελεν εἶσθαι να την άναζητήσῃ
τις έν ταις άλλαις τάξεσι. Έντούτοις μη ά-
πατώμεθα εάν οί κ. κ. δικηγόροι, παραμένον
χρησιν οὔτινος οὔτοι ετάχθησαν οί πρώτοι φρουροί

— Την παρελθούσαν έβδομάδα ο άξιότιμος
ήμών συμπολίτης κ. Βασίλειος Πάνος έτέλεσε
τους άραβῶνας της καλλιστής και χρηστής θυ-
γατρός του κ. Βασιλικῆς μετά του κ. Βασιλείου
Αναγνωστοπούλου έμπορου.

— Σήμερον άφικνείται εις την πόλιν ήμών
καλῶς κατηρητισμένος Δραματικός θιάσος υπό την
διεύθυνσιν του κ. Μ. Άρνιωτάκη προθέμενος να
δώσῃ ολιγίστας παραστάσεις από της σκηνῆς
του δημοτ. θεάτρου. Η φιλοθεάμων μερίς της
πόλεως μας δέν θα δειχθῇ βεβαίως άδιάφορος προς
τους καλούς τούτους καλλιτέχνας έρχομένους
ένταύθα να διακοψουσι την μονοτονίαν μας, και
θα ένθαρρύνῃ αυτους έν τῷ σταδίῳ των.

— Καθ' ος έχομεν ιδιαιτέρας πληροφορίας αἱ
περι καταργήσεως ή μειώσεως του έπιπέτης ημε-
τέρας σταφίδας έπιβληθέντος δασμῶ έν Γαλλία
και Αυστρία διαπραγματεύσεις της Βλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως δέν ύπόσχονται αἰσιόν πέρας. Δι κυ-
βερνήσεις των Παρισίων και της Βιέννης δέν φαί-
νονται διατεθειμένοι εὐνοικῶς ύπερ των προτά-
σεων της ημετέρας Κυβερνήσεως περι συνολογή-
σεως έμπορικῆς συνθήκης άναγνωρίζουσης άτέλειαν
ύπερ της σταφίδας ήμών, άντι εύλόγων παροχῶν

άτελειαι εις αντικείμενα της Γαλλικής και Αυστριακής βιομηχανίας εισαγόμενα παρ' ημίν. Έπ' εσχάτων ἐδύθησαν τοῖς ἡμετέροις πρεσβευταῖς νέαι ὁδηγίαι ὅπως ἐπαναλάβωσιν ἐπιμονώτερον τὰς περὶ συνομολογήσεως ἐμπορικῆς συνθήκης πράξεις τῆς Ἑλλάδος, πληροφοροῦσι δ' ἡμᾶς ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπανήσῃ καὶ ἀδοῖς ἀνένδοτον ἀρνησιν τῶν Κρατῶν ἐκείνων, ἔχει σχηματίσει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀυξήσῃ τὸν δασμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰσκομιζομένων ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐμπορευμάτων εἰς 30 τοῖς 100, καὶ ὅτι τὸ μελετώμενον τοῦτο μέτρον ἔλαβον ἐντολὴν οἱ ἡμέτεροι πρεσβευταὶ ν' ἀνακοινώσωσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις παρ' αἷ, εἰσὶ διακαπιστευμένοι. Βεβαίως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ὀφείλει ἐκ τῆς κρίσεως τὸ πολυτιμώτερον προῖόν τῆς Ἑλλάδος, οὐχ' ἤττον δύναται νὰ ἐξασκήσῃ πίεσιν τινὰ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ.

Νέξ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς οἰκονομολογικὴ καὶ χρηματιστικὴ ΒΡΜΗΣ, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἔσται ἡ ἔρευνα καὶ ἐξέτασις παντὸς ζητήματος οἰκονομολογικοῦ καὶ πάσης ἐν γένει χρηματιστικῆς ἐργασίας.

Καὶ ἐν Πειραιεὶ ἤρχισεν ἐκδιδομένη κατ' αὐτὰς ἐτέρα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον Ἄμεροληπτος, ἣς τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως ἣν φέρει ὡς τίτλον.

Ἄφικετο ὁ πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. Ναοῦμ καὶ ἀνέλαβε τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα.

Κατ' αὐτὰς ἤϊζατο ἡ ἀνόρυξις καὶ κατασκευὴ ὑπονόμων κατὰ τὴν ἐνταῦθα συνοικίαν τοῦ Βλατεροῦ ἐπιταξία καὶ δαπάνη τῆς δημοτ. ἀρχῆς. Αἱ ὑπονομοὶ αὗται σπουδαίαν θὰ προσεγγέσωσι ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς τῶς παρηρηλημένης ἐκείνης συνοικίας, διότι οὐ μόνον θὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν υγιείαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁδοποιίαν θὰ διευκολύνωσι καὶ προσητὸν θὰ καταστήσωσι τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπερ κατὰ τὸν χειμῶνα ἐγένετο ὄντως ἀπροσπέλαστον. Χαίρομεν βλέποντες ἐπιταξιομένην τὴν δημοτικὴν μέριμναν καὶ εἰς τὰ ἀποκεντρώτερα μέρη τῆς πόλεως, ἅτινα κατοικιοῦνται καὶ αὐτὰ ὑπὸ φερολογουμένων δημοτῶν δικαιουμένων νὰ συμμετέχωσιν ἐν ἰσῆ μορᾷ τῶν ὠφελημάτων τῆς δημοτικῆς προνοίας. Μετ' ἰδιαίτερον δ' ἐνδιαφέροντος ἀναγράφομεν τὸ νέον τοῦτο δημοτικὸν ἔργον, διότι ὁπότεν πρό τινας χρόνους καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐγένοντο αἱ προκαταρκτικαὶ αὐτοῦ ἐργασίαι, αἱ καταμετρήσεις, ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐργολαβίας εἰς συναγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας, ὁ κ. δήμαρχος κατηγγέλη ἐν τῇ δημοσιότητι ὑπὸ τῶν τότε πολιτικῶν ἀντιπάλων του, τὸ πρῶτον μὲν ὡς ἐπιχειρῶν τὰ ἔργα ταῦτα πρὸς ψυθοθήριαν, τὸ δεύτερον δὲ, ὡς ἐγκαταλείπων αὐτὰ πρὸς τιμωρίαν τῶν περιόικων οἰτινες δὲν ἐπήκουσαν εἰς τὰς περὶ ὑποψηφίων παρακελεύσεις του ὡς «φερολογούμενος» τότε καθῆκον ἐκπληρῶν δικαιοσύνης ἀντεπεξῆλθε κατὰ προνοίας μομφῆς, ἣν οὐδαμῶς ἐδικαιολογεῖ ἡ πρότερα ἐνέργεια τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἣν δὲ χαίρει ὅτι τὰς πεποιθήσεις του ἐκείνας δικαιοῖ καὶ ἡ ὑστέρα ἐνέργεια τοῦ κ. δημάρχου ἐπ' ἀγαθῷ τῶν συνδημοτῶν του καὶ τῆς ὑπολήψεώς του.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν πρὸς διασκεδάσιν τῆς μετ' ἐπιτάξεως διαδιδόμενης ἐνταῦθα φήμης, ὅτι ἡ δαπάνη τῆς παρ' αὐτοῦ διασκευαζομένης πλατείας τῶν Ἰψηλῶν ἀλωνίων θ' ἀνέλθῃ εἰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 130 χιλ. δραχμῶν, ἐπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸν κατωτέρω καταχωρούμενον πίνακα τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν, αἵτινες, ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης, κατὰ πολὺ ὑπολείπονται τοῦ ὑποτιθεμένου ποσοῦ. Εἰς τὰς δαπάνας ταύτας δὲν καταλογίζεται καὶ δαπάνη χιλιάδων τινῶν δραχμῶν ἀπαιτουμένη πρὸς ἀνάγεσιν ὠραίας ἐξέδρας τῆς μουσικῆς ἣς αἱ ἄσεις ἐτέθησαν ἤδη, διότι αὕτη καταβλήθησεται ἐν μέρει μὲν ἐκ χρέους τινός τοῦ ἡμετέρου δήμου πρὸς τὸν μακροτὴν Μαντζέλον

Ρούφον, ἐν μέρει δὲ παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Κανακάρη. Ὁμολογοῦμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς, μ' ὄλον ὅτι ἐπεδοκιμάσαμεν τὸ ἔργον τοῦτο ὅπερ πληροῖ ἀνάγκην τῆς πόλεως οὐσιώδη καὶ παρασκευάζει εἰς τοὺς κατοικοὺς ὠραῖον περίπατον καὶ τερπνὸν ἐντευκτήριον, καὶ μ' ὄλον τὴν δημοσιεύομενον κατάλογον τῶν μέχρι τοῦδε δαπανῶν πολὺ φοβούμεθα μὴ ὁ ὑπὲρ τῆς πλατείας ταύτης ζήλος τοῦ κ. δημάρχου, ὠθήσῃ αὐτὸν πολὺ μακρὰν εἰς τὸ στάδιον τῶν δαπανῶν, ἐξουδεύσῃ διπλοῦντι ὑπὲρ αὐτῆς πλεῖστον τοῦ ὅσον ἀπαιτεῖ ὁ ἐνεστὼς προορισμὸς τῆς. Ὁ κ. Δήμαρχος ἀναγράφων τὰ τελεσθέντα ἤδη ἔργα σὺν τῇ δαπάνῃ τῆς τελεσεώς των, δὲν λέγει τίποτε περὶ τῶν ὑπολειπομένων εἰς ἐκτέλεσιν' ἀλλ' ὅτι ταῦτα δὲν ἐκτελεσθῶσιν, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἐγκαταλειφθῶσιν, καὶ ταῦτα εἰσὶ πολλὰ καὶ πολυδάπανα, ὡς ὁ δι' ἀερίου φωτισμὸς, ἡ ἕδρσις παιδάμων, ἡ ἐπίστρωσις κτλ. καὶ ὅσα ἄλλα ἐν τῷ ζήλῳ του συνέλαβεν, ὠραϊότατα, τῇ ἀληθείᾳ, πράγματα, ἀλλὰ λίαν δυσβάστακτα διὰ τὴν ῥάχην τῶν φερολογουμένων. Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονούμεν ὅτι ὅσα ἔργα ἀναγράφονται ἐν τῷ πίνακι τοῦ κ. δημάρχου ὑπερρακοῦσιν ὅπως ἡ πλατεία ἐκείνη ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν τῆς ἐν τῷ παρόντι, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ καλλωπισμοῦ συμπληρώματα αὐτῆς, καλὸν εἶναι νὰ ἀναβληθῶσιν εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀθηροτέραν οἰκονομικῶς διὰ τὸν δήμον καὶ πρὸ πάντων ὁπότεν ἀνεγερωσὶ περὶ αὐτὴν οἰκοδομαὶ ἀξιαὶ λόγου καὶ ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἀποβῇ καὶ ἡ πλατεία αὕτη νεκροτέρη ἐντευκτήριον τῶν κατοικῶν, διὰ νὰ ἔχωσι καὶ αἱ πολυτελεῖς λυχνίαι τοῦ φωταερίου καὶ οἱ πίδακες θεατὰς καὶ θαυμαστάς. Ὁραιότατον καλλῶπισμα τῆς πλατείας ταύτης ἔσονται βεβαίως τὰ περὶ αὐτὴν δένδρα ἀναπτυσσόμενα καὶ εἰς τοῦτο δέον νὰ καταβάλλῃ πολλὴν μέριμναν ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης ἐπιστρώσεως τεχνητῆς, ἢ ἀφήσωσι τὴν φύσιν νὰ ἀπλώσῃ τὸν χαριέστατον αὐτῆς τάπητα, τὴν χλόην, ἣτις καλλύνει πλεῖστον πάσης ἄλλης ἐπιστρώσεως τὸσον μεγάλας ἐκτάσεις ἐν τῷ παρόντι δὲ δυνάμεθα νὰ κάμωμεν καὶ χωρὶς πίδακας. Μὴ λησμονώμεν ὅτι καὶ ἡ δαπάνη τῶν δραχμῶν 55 χιλ. δὲν εἶναι μικρά, διὰ μίαν πλατείαν, ὁπότεν ἀντλήσωμεν αὐτὴν ἐκ θαλάσσης καὶ ὁπότεν τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ συναγελάζωνται εἰς δημοτ. σχολαῖς παρόμοια πρὸς ἐκεῖνο ὅπερ ἴδρυνται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θεοχάρη, ἀπέναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Γιαννοπούλου, ὅπερ δύναται νὰ ὀνομασθῇ μακαλειὸν τῶν νεαρῶν συμπολιτῶν μας. Ταῦτα ὑποβάλλομεν καὶ τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὅπερ ἔχει καθήκοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ κατάσταση τῆς πόλεως ἡμῶν κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, τὰ κατ' αὐτὰς συμβάντα, αἱ ἐγκλημητικαὶ πράξεις, οἱ τραυματισμοὶ, αἱ ἀπαγωγαί, ἡ ἀγριότης ἐν γένει, κατέθεξεν ὅτι ὁ τόπος οὗτος στερεῖται παντελῶς ἀστυνομίας καὶ ἐμφανέστατον κατέστησε τοῖς πᾶσι μέγιστον ἐλάττωμα τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἀτέλειαν αὐτῆς ἀξιοθρήνητον, ἐγκειμένην εἰς τὰ κυριώτερα ἔργα τῆς ἀπόστολῆς τῆς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν οὐδαμῶς δισταζόμεν νὰ ὀμολογήσωμεν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν οὐδέποτε ἔσχε οἰκτροτέραν ἀστυνομίαν, ὀφείλομεν δὲ νὰ εἰπωμεν δημοσίᾳ, ἔργον δικαιοσύνης ἐπιτελοῦντες, ὅτι ἡ ἀστυνομία τῆς πρῆν δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν πᾶσι ὑπῆρξεν ἐντελεστέρα, νοημονέστερα καὶ φιλοτιμώτερα. Ἐνῷ δὲ καὶ ἐκείνην μετὰ δριμύτητος πολλὰκις ἠλέγξαμεν, ὡς μὴ ἀνταποκρίνομένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν, δὲν γνωρίζομεν πλέον τί νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς ἐνεστῶσης ἣτις ἔδει νὰ ἔλθῃ πληροτέρα καὶ μᾶλλον ἰκανοποιητικὴ. Εἶναι ἀνήκουστον νὰ ἀποπειρῶνται ἀπαγωγῆν, δεκά φαῦλοι ἐν συστάσει, γυναικὸς συνοδευομένης ἀπὸ τοῦ μνηστήρος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καθ' ὁδὸν καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως. Πρέπει λοιπὸν νὰ συνοδεύωμεν ἐν Πάτραις τὰς συζύγους καὶ τὰς ἀδελφάς μας μετὰ πιστόλιον εἰς τὰς χεῖρας, διὰ νὰ μὴ μᾶς τὰς ἀρπάσωσι καθ' ὁδὸν οἱ φαῦλοι, οἵτινες οὐδένα αἰσθάνονται δεσμὸν, οὐδένα ἔχουσι φόβον; διήλθον ἡ

ἀστυνομικὴ ἀρχὴ κατὰ τὰς ἐσπέρας τῶν ἐορτῶν ἀπὸ τὴν θέσιν Μαρκάτο, Βλατερο, Τάσι, διὰ νὰ ἴδῃ εἰς ποῖαν διετέλουν κατάστασιν αἱ συνοικίαι ἐκεῖναι, καὶ ἐὰν οἱ κάθ' ὅλοι ἐκείνοι ἤρωες ἐσέβοντο τοὺς διαβάτας, ἐσέβοντο τοὺς οἴκους, ἐσέβοντο τὰς γυναῖκας καὶ ἐὰν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθῶσι παρατήρησιν τινὰ, ἢ ἐν βλέμμα; Καλῶς ἐπραξεν ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ διέλθῃ ἐκεῖθεν, διότι ἀφεύκτως ἤθελε προπηλακισθῆ καὶ κακῶς ἤθελε φύγει. Γνωρίζει ἡ ἀστυνομία πόσαι θύραι ἠνῆχθησαν βιαίως μετὰ φονῶν, πυρβολισμῶν κατὰ τὴν θέσιν Παισίλουπον καὶ πόσαι γυναῖκες ἐσύροντο ἐκ τῆς κόμης εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκεῖνας ἐπὶ ὠρας δλοκλήρους καὶ ἐτήρουν ἀνάστατον ὅλην τὴν συνοικίαν αἱ ἀγριαὶ ἐπιθέσεις ομάδων φαυλοβίων, ὧν τὸ κράτος ἦτο ἀπόλυτον; Ἐντροπήν προσάπτει εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ὁ τρόπος δι' οὗ ἀπήχθη αὕτη ἡ ὑπηρετρία τοῦ κ. δημάρχου' αἰσχυνόμεθα δὲ νὰ ἀναγράψωμεν ἐν λεπτομερείᾳ ἐτέραν ἀπαγωγῆν γενομένην τὴν ἐσπέραν τῆς προχθῆς Τετάρτης εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως, γυναικὸς ὑπ' ἀνδρὸς ἀρπαγείσης ἐν καιρῷ νεκτὸς ἐκ τῆς οἰκίας τῆς, διὰ τρόπου ὃν δὲν ἐπιστεύαμεν πλέον δυνατόν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Λυπούμεθα ὅτι ἡ δημοτικὴ ἡμῶν ἀρχὴ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνοήσῃ ὅτι οὐδέποτε θὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὴν ἀληθῆ τιμὴν, οὐδὲ θὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομα αὐτῆς πρὸς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τόπου, οὐδὲ θὰ προσκτήσῃται τὴν ὑπόληψιν τῶν νοημόνων καὶ ἐὰν δεκά ἀνεγείρῃ ἀκόμη ἀγορὰς καὶ ἀπειρα περιφανῆ οἰκοδομήματα καὶ χιλίας πλατείας, σρώσῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἰδρῶσῃ ἐν τῇ πόλει ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πληροῦσαν ὅλους τοὺς ὄρους τῆς ὑπάρξεώς της καὶ γιννομένην ἀληθῆ πρόνοιαν τοῦ τόπου. Δὲν ἐπαναπαύει σήμερον πλέον τὴν πόλιν, οὐδὲ ἐξασφαλίζει αὐτὴν ἀπὸ μυρίων κινδύνων ἀστυνομικῶν σύστημα παρομοίως λειτουργοῦν ὡς κατὰ τὸ 1840. Ἄλλαι εἰσὶν αἱ ἀξιώσεις τῶν ἡμερῶν μας καὶ ἄλλην ζητεῖ ἀστυνομίαν ἢ ἀνάπτυξιν καὶ ἡ προαγωγή τοῦ τόπου. Ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἡ πόλις πύξῃσε εἰς τὸ πενταπλοῦν κατὰ τὴν ἔκτασιν, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐτριπλασιάσθη, αἱ κοινωνικαὶ χρεῖαι ἐπληθύνθησαν, ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας πρόσλαβον τεραστίαν δραστηριότητα καὶ χρῆζουσι διηνεκοῦς ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως ἐν ταῖς λεπτομερείαις των, ἡμεῖς ἐν οὐμὲν ὅτι δυνάμεθα νὰ ὑπάρξωμεν μετὰ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ 1840, μετὰ τοὺς ἰδίους δηλονότι ἀστυνομους, μετὰ τὰς ἰδίας ἰδέας των, τὴν ἀνάπτυξιν των, μετὰ τοὺς ἰδίους κλητήρας, μετὰ τὸ ἀγροῖκον τέλος ἐκεῖνο σύστημα ὅπερ μόνον ἤδη ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ εἰς τὰ πολίχνια τῆς Τουρκίας, καὶ ὁμοίᾳσι ἀσύντακτον ἀρματολικιον ἐξηχειρωμένον καὶ ἀνευ σκοποῦ. Τίς δύναται νὰ ζήσῃ ἀσφαλῆ καὶ ἀπρόσβλητος ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα; Τίς ἐγγυᾶται περὶ τῆς αὔριον παρ' ἡμῖν; Ζήτημα μόνον χρόνου εἶναι πότε θὰ ἀνατιναχθῇ εἰς τὸν ἀέρα κανὲν ὀλόκληρον τετράγωνον ἐκ τῶν ἐναποτεθειμένων ἐντὸς τῶν κεντρικωτέρων μερῶν τῆς πόλεως εὐφλέκτων ὑλῶν καὶ ἰδία τῆς πυρπίδος. Προχθῆς μόλις ἐξήγαγον ἐκ τινος ὑπογείου, παρὰ τὴν πλατείαν ἁγίου Γεωργίου, δὲν γνωρίζομεν πόσους σάκκους πυρπίδος ἀκριβῶς δ' ἀνωθεν τοῦ ὑπογείου εὐρῆται τὸ μαγειρεῖον πτώχῃς οἰκογενεῖς, οὔτινος τὸ σεσθρωμένον ἔδαφος ἀφίνει χαινούσας πλείστας ὄσας ὅπας καὶ ἐν βεβαίως τῶν θαυμάτων τῆς μεγάλης ἐβδομάδος ὑπῆρξεν ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ ἐκρηξις ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καὶ εἰς τὸ θαῦμα τοῦτο ὀφείλοισι τὴν ὑπόλοιπον ζωὴν των τῶσοι περίεθ οἰκοῦντες, τῶσοι ἐξ ἐκεῖνων οἵτινες οὐδὲν ἐπταισάν' ἵνα ψηθῶσιν ὡς ἀρνία. Ἀλλὰ μὴ καθ' ὁδὸν εἶναι τίς ἀσφαλῆς πλειότερον; Νὰ μὴ ἔλθῃ ἡ ὄρεξις εἰς τοὺς ἐν τοῖς καπηλείοις εὐθυμούοντας, εἰς τοὺς παρὰ τὰς ἀγορὰς τὰς διατριβάς ποιουμένους νὰ διαπληκτισθῶσι, διότι ἀν τούτῳ ἔλθῃ ταιαύτη ὄρεξις (καὶ δυστυχῶς τοῖς ἐρχεται συνεχῶς) θὰ εὐρεθῶσιν ἄπικτες ἔνοπλοι καὶ αἱ σφῆραι διατασσούνται, ἀλλομονον δὲ ἀπὸ τὸν χρήσιμον ἐκεῖνον οἰκογενεαρχὴν ὁστις εἴχει τὴν κακὴν τύχην νὰ εὐρεθῇ εἰς τὸ πε-

δίων εκείνο των ηρωϊκών αγώνων τον πηγαινουν εις την οικίαν και την οικογένειάν του τέσσαρες. Προχθές την Κυριακήν εις ύψηλὰ ἀλώνια, μετά τὸ τέλος τῆς μουσικῆς, ἐνῶ ἀκόμη περιδιάβαζον ἐκεῖ πολλοὶ καὶ ἔπαιζαν ἀμέριμνα τὰ παιδία τῆς γειτονίας, ἐκ τοῦ προχείρου συνήθη ἀφιμαγία τις μεταξὺ Φωτοπούλου τινὸς ἐφίππου καὶ ἄλλου τινὸς πεζοῦ· δύο σφαῖραι ἐσφύριζαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν περιδιαβαζόντων ἐξ ὧν δύο τούλάχιστον ἐσώθησαν διὰ θαύματος. Ἀλλὰ νὰ σωζώμεθα μόνον διὰ θαυμάτων, δύναται νὰ ᾖναι τῇ ἀληθείᾳ πολὺ κολακευτικὸν διὰ τὴν πίστιν ἡμῶν εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, ἀλλ' ὀλίγην παρέχει ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ζῶσιν εἰς τὰς πόλεις τούλάχιστον ἐν ἀσφαλείᾳ. Καὶ νὰ συμβαίνωσι παρόμοιαι ἀγριαὶ σκηναὶ εἰς τοὺς περὶ πάτους τῆς πόλεως, εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν ἐπιπέδων δαπανώμεν μυριάδας δραχμῶν; Νὰ ζητῶμεν εὐρωπαϊκὰς πλατείας, ἵνα ἐπ' αὐτῶν τελῶνται αἱματηροὶ ἀγῶνες προσήκοντες εἰς Τρίδαλλους; Τῇ ἀληθείᾳ, ἡμεῖς τούλάχιστον, ἐχομεν τὴν ἀγροίκον ἴσως ἰδέαν νὰ ἔμενεν ἡ πλατεία αὐτῆς ἢ το, καὶ ὁ μὲν Φωτόπουλος νὰ ἦτο ἀοπλος νὰ μὴ τολμᾷ νὰ πυροβολῇ ἐν μέσῳ τῶν συμπολιτῶν τῶν ἄλλων νὰ σέβηται πλείοτερον τὴν ζωὴν τῶν ὁμοίων του καὶ νὰ εὐρίσκηται ἀσφαλῶς κεκλεισμένος ἐν τῇ φυλακῇ. Ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ὁμοιάζει τοὺς Τουρκαλβανούς, ἐκείνους, οἵτινες ἀνυπόδητοι καὶ περιβεβλημένοι βδελυρὰ ῥάκη, κοσμοῦσιν ὅμως τὰ στήθη των διὰ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν χαϊμαλίων. Ἀλλὰ μὴ ἐξερχόμενος τις παρ' ἡμῶν ἐπ' ἀμάξης εἶναι πλείοτερον ἐξασφαλισμένος ἐκ τῶν πετροβολημάτων τῶν παιδιῶν ἄτινα εὐρον ἐν τούτῳ τὴν χαριστέραν αὐτῶν διασκεδάσιν. Πολλὰκις παρεπονέθησαν ἡμῶν ἔγκριτοι συμπολίται ἐν οἷς καὶ ἐξ ἑοῖς ὅτι τὰ τέκνα των ἰδίως, διαβαίνοντα ἐπ' ἀμάξης ἐκ τινῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως κατακλύζονται ὑπὸ βροχῆς λίθων. Ἡμεῖς αὐτοὶ προχθές ἐκεῖ παρὰ τὴν πλατείαν Ὑψηλῶν ἀλώνιων καὶ τὸ οἰκίπεδον τοῦ κ. Στρούμπου ἐγενόμεθα μάρτυρες τῆς ἀθῶας ταύτης διασκεδάσεως τῶν μικρῶν συμπολιτῶν τοῦ κ. δημάρχου, ἧτις ἐντούτοις ἐξείργε τὴν ἀγανάκτησιν παρατυχόντος ἀξιοτίμου συμπολίτου ὅστις ἠθέλησε νὰ ἐπιτελέσῃ ἀστυνομικὰ ἔργα, δι' ἃ ὅμως ἐξυβρίσθη θανατῶς παρὰ τῶν μητέρων τῶν παιδιῶν, θεωρῶμεν ἐκ τῶν θυρῶν τὰ φίλιτά των διασκεδάζοντα πετροβολοῦντα τὰς διερχομένας ἀμάξας. Τὰ λιθοβολήματα ἐπενθυμίζουσι τὴν καταστροφὴν τῶν φανῶν τοῦ ἀεριοφότου· τοῦτο, τὴν νυκτερινὴν ἀνησυχίαν καὶ τοὺς ἀγρίους θυροῦβους, χωρὶς νὰ προσπελάσωμεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἧτις τῇ ἀληθείᾳ ἐγένετο ἀπροσπέλαστος ἀφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἡ ἔλλειψις πάσης ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ἡ ἐνίσχυσις μάλιστα τῆς ἐν αὐτῇ κακοῦθειας, κατέστρεψε τὸ μέρος τοῦτο λησταρχεῖον εἰς τὸ ὁ πολίτης ἐκουσίως μεταβαίνει ἐκεῖ ἐκάστην πρωτὴν διὰ νὰ γυμνωθῇ. Ὅσον θέλουσι καὶ ὅπως θέλουσι πωλοῦσι πωληταὶ ἀρειμάνιοι, ὅπως θέλουσι ζυγίζωσι καὶ πᾶσαν παρατήρησιν γενομένην αὐταῖς εἰσὶν ἕτοιμοι νὰ οὐδετερώσωσι διὰ τῆς μαχαίρας των. Ὁ πτωχὸς κόσμος μάτην γογγύζει ληστευόμενος καὶ ἀναγκάζομενος νὰ προμηθεύηται τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τιμὰς ἃς οὐδὲν δικαιολογεῖ, ἀπρὸ οὐδεμίας ὑπάρχει ἐν τῇ ἀγορᾷ διατίμησις, οὐδεὶς ἐν αὐτῇ ἰσχύει νόμος. Αὕτη ἐστὶν ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐποψὴν καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐκτεθέντων. Ἀλλὰ δύναται νὰ παραταθῇ ἐπ' ἀπειρον ἡ κατάστασις αὕτη, χωρὶς κίνδυνον τῶν κατοίκων καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν διαπόντων τὸν τόπον; Οἱ ἐνδιαφερόμενοι βλέπουσιν ὅτι χωρὶς νὰ εἴπωμεν τι περὶ προσώπων, ἀλλ' ἀπλῶς ἀναγράφοντες πράγματα ἀναμνησθῆναι, προσεγνοῦμεν αὐταῖς θλίψιν· ἐκ τούτου δὲ πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσιν ἐναντίον των καὶ ὅτι αὕτη ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοὺς καταδικάζει. Ἐν τέλει ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι παρ' ἡμῶν δὲν ὑπάρχει ἀστυνομία,

ὅτι ἡ ὑπάρχουσα εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ ἀστυνομία ἀνταξίαν τῆς πόλεως, καὶ ὅτι ἐπ' ὅσον ἡ δημοτ. ἀρχὴ δὲν ἰδρύσῃ ἀστυνομικὸν σύστημα οἷον ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου, τὰ πολλαπλὰ αὐτοῦ συμπερόντα καὶ αἱ ἀξιώσεις τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, οὐδαμῶς δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι ἐπετέλεσε τὸν προορισμὸν τῆς καὶ ἐγένετο ἀξία δικαίου ἐπιπέδου.

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πλατείας ἰσοπέδωσιν καὶ μὲρῶσιν αὐτῆς καὶ τὴν κατασκευὴν βιβθῶν καὶ λοιπῶν Δραχ.	15,195
Διὰ τὴν κατασκευὴν κηλίδων κλπ.	8,910
Διὰ τὴν κατασκευὴν περιτολισματῶν	15,000
Διὰ τὴν διοχέτευσιν ποσῶν ὕδατος κατὰ βρεκταίρια.	7,395
Διὰ τὴν ἐμφύτευσιν δένδρων περὶ τῆς πλατείας καὶ περιφράξιν αὐτῶν· ἐκάστου περιφράγματος ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς δραχ. 6 50/100, τὸ ὅλον τῶν περιφραγμάτων 150.	1,500
Σύνολον	47,990
Ἐκ τῶν ἐπιτομισμῶν ἐκκοπιεσῶν οἰκίων χερὶν τῆς μορφώσεως τῆς πλατείας.	6,750
Ἐκ τῶν ἐπιτομισμῶν ἐκκοπιεσῶν οἰκίων χερὶν τῆς μορφώσεως τῆς πλατείας.	54,740

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ
 Τῶν χωρηθῆσιν πιστώσεων διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας « Μενζέλιου Ρόφου » (Ὑψηλῶν Ἀλώνιων.)
 Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πλατείας ἰσοπέδωσιν καὶ μὲρῶσιν αὐτῆς καὶ τὴν κατασκευὴν βιβθῶν καὶ λοιπῶν Δραχ. 15,195
 Διὰ τὴν κατασκευὴν κηλίδων κλπ. 8,910
 Διὰ τὴν κατασκευὴν περιτολισματῶν 15,000
 Διὰ τὴν διοχέτευσιν ποσῶν ὕδατος κατὰ βρεκταίρια. 7,395
 Διὰ τὴν ἐμφύτευσιν δένδρων περὶ τῆς πλατείας καὶ περιφράξιν αὐτῶν· ἐκάστου περιφράγματος ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς δραχ. 6 50/100, τὸ ὅλον τῶν περιφραγμάτων 150. 1,500
 Σύνολον 47,990
 Ἐκ τῶν ἐπιτομισμῶν ἐκκοπιεσῶν οἰκίων χερὶν τῆς μορφώσεως τῆς πλατείας. 6,750
 Ἐκ τῶν ἐπιτομισμῶν ἐκκοπιεσῶν οἰκίων χερὶν τῆς μορφώσεως τῆς πλατείας. 54,740
 Ἐν Πάτραις 6 Ἀπριλίου 1882.
 Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχίας.
 (Τ. Σ.)

Πρὸς τὸν Κ. Βασίλ. Νικολόπουλον
 Πρὸς ἄρσιν των διὰ τοῦ ἐκτάκτου παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φωνὸς» δημοσιευθέντων περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως τοῦ νῦν Δημάρχου Θάνου Κανακάρη παρακαλεῖσθε Κύριε, ἵνα ἀπὸ τῆς αὔριον προσέλθητε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας διὰ νὰ λάβητε γνῶσιν τῶν τε προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1879, 1880, 1881, 1882 ἀφ' ἧς ὁ κ. Θάνος Κανακάρης ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ἄχρι σήμερον, συνάμα δὲ λάβητε γνῶσιν τῶν ἀρθρῶν 106 καὶ 111 τοῦ περιδήμων Νόμου ὧν τὸ περιεχόμενον ἀγνοεῖτε δηλ. ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ ἐκτίθενται

εἰς τὸ δημορχεῖον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων καὶ ἡ διατύπωσις αὕτη ἐξεπληρώθη καθ' ὀλοκληρίαν, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξελέξεως φέρετε εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῶ τὰς περὶ καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως τοῦ νῦν Δημάρχου κρίσεως ὑμῶν
 Εἰδοποιεῖσθε σὺν τούτοις ὅτι ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ παραγγέλλῃ ὅπως παράσχῃ ὑμῖν πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ ἐκ δραχμῶν 3,000,000 ληφθέντος παρὰ τοῦ δήμου δανείου.

Τὸ παρὸν δημοσιεύησεται διὰ τῶν ἐγγυρῶν ἐφημερίδων τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ «Φωνῶν».
 Πάτραι τῇ 4 Ἀπριλίου 1882
 (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Δημαρχίας).

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Χ. Ῥηγόπουλον
 Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου ἀλληλοβοηθείας «ΟΜΟΝΟΙΑ.»
 Εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς, Κύριε, ὡς καὶ ἅπαντὰ τὰ μέλη τοῦ παρ' Ὑμῶν προεδρευομένου Συλλόγου διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς προσωπικῶς συμμετέσχετε καὶ ἄλλως συνετρέξατε κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν πανήγυριν ἐν τῷ ἐνταῦθα νεοδημητῶ ναφ «Ἁγίου Γερασίου» τὴν 29 λήξαντος μηνός.
 Δεχθῆτε ὅθεν τὴν ἐκφρασὴν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν.
 Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναφ «Ἁγίου Γερασίου»
 Παῦλος Λυκούδης, Π. Μπομποτής, Α. Ἰγγλέσης,
 Ι. Μπαρμπεράκης, Β. Γουργουρίνης.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας Λάγιος καὶ Γαυρόπουλος Εἰσηγητὴς ἀπέρροδος τοῦ ἐμπορικοῦ Πατρῶν.
 Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 496 ἐμπορ. νόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας καὶ βεβαιώσαντας τὸν ἑαυτῶν τῶν ὡς δανειστάς τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας «Λάγιος καὶ Γαυρόπουλος» ἵνα οὔτοι εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ἐμφανισθῶσιν ἐμπροσθέντος τοῦ ἐμπορικοῦ Πατρῶν, καὶ βεβαιώσωσι τὰ ἑαυτῶν δάνεια, χωρηγούντες αὐτοῖς νέον δεκαήμερον πρὸς τοῦτο προθεσμίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης γνωστοποιήσεως διὰ τῆς ἐφημερίδων.
 Πάτραι τὴν 5 Ἀπριλίου 1882.
 Ὁ Εἰσηγητὴς
 Α. Παππανικολάου.

Ἀριθ. 24,752.
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ.
 Ὁ συμβολιογράφος Πατρῶν Β. Ἀνδρικόπουλος πρὸς τοὺς ἐπισπεύδοντας δανειστάς Κωνστ. Σταθακόπουλον, Δημ. Σταθακόπουλον, Ν. Σταθακόπουλον ἐνεργούντα δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς πληρεξούσιος τῶν ἀδελφῶν του Ἐπαμινώνδα, Μιλτιάδου, Δανιὴλ καὶ Πελοπίδα Ἀγ. Σταθακοπούλου, ἀπάντων κτηματιῶν κατοίκων Πατρῶν, καὶ τοὺς ἀναγγελέντας δανειστάς τῶν ἀδελφῶν Γεωρ. καὶ Δημ. ἀδελφῶν Παπαστυλιοπούλων κατοίκων Ψαθοπύργου 1) Ταμίαν Πατρῶν παριστάοντα τὸ Δημόσιον καὶ 2) Παναγ. Θεοφίλου δικηγόρον κατοίκων Πατρῶν.
 Καλῶ ὑμᾶς κύριοι ἵνα ἐμπροσθέντος ἡτοῖ ἐντός εἴκοσι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης προσάξητε τοὺς τίτλους τῶν ἀπαιτήσεων καὶ λάβητε γνῶσιν τῶν προσαχθισομένων ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων τῶν εἰρημένων ἀδελφ. Παπαστυλιοπούλων
 Πᾶσα βραδύτερα προσαγωγή καὶ αἱ βραδύτερον γενομένην ἀντιρρήσεις καθίστανται ἀπαράδεκτοι. Παραγγέλλεται εἰς τῶν ἀρμοδίων κλητῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω νὰ ἐπιδώσῃ ἀνά ἐν ἀντίγραφον τῆς παρούσης καὶ πρὸς τοὺς εἰρημένους ὀφειλέτας Βεώργιον καὶ Δημήτριον ἀδελφοὺς Παπαστυλιοπούλους δημοσιεύσει δὲ τὴν παρούσαν διὰ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.
 Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν τρίτην Ἀπριλίου 1882.
 Ὁ συμβολιογράφος Πατρῶν
 (Τ. Σ.) Β. Ἀνδρικόπουλος.